

Recensie: Kiss of the spider woman ★★★★****

Fakkeltheater Rode Zaal
zondag 1 september 2019

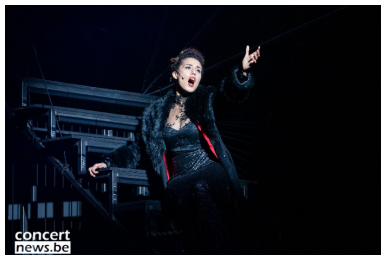

foto © Goele Bormans

Recensie:

Dankzij InTeam Producties is 'Kiss of the spider woman', de musicalversie van de beroemde roman van de Argentijnse schrijver Manuel Puig, nu ook eindelijk te zien in Vlaanderen. Het verhaal van marteling, verraad, manipulatie, vernedering, maar ook van het verstregeld geraken in een web van liefde binnen de muren van de staatsgevangenis van Buenos Aires streek neer in de Rode Zaal van het Fakkeltheater in Antwerpen. Brent Pannier en Pieter Van Keymeulen schitteren in hun rollen van Molina en Valentin. Maar de absolute revelatie van de avond is Alyssa Luypaert in de rol van Aurora, de filmdiva uit de droomwereld van Molina. We waren van bij de aanvang van de voorstelling al behoorlijk gecharmeerd door haar présence en haar zang, maar toen ze ook nog eens uitpakte met een ferm staaltje persiflage in de rol van een Russische operadiva, wist ze ons finaal in te pakken. Alleen al voor die scène zou een mens moeten gaan kijken.

Voor de iets minder ingewijden in de diepste geheimen van de musicalgeschiedenis zegt 'Kiss of the spider woman' op het eerste gezicht waarschijnlijk niet zo veel. Het ontbreekt dan ook aan een uniek kenliedje dat los van de musical een eigen carrière is gaan leiden. En toch heeft 'Kiss of the spider woman' heel wat troeven in handen die de gewone musicaliefhebber best wel kunnen charmeren. Het wondermooie 'Liefste' heeft een melodelijn die heel sterk lijkt op Sondheim's 'Alms, alms for a miserable woman!' uit 'Sweeney Todd' – maar dan vierstemmig. 'De morgen daarna' wekt spontaan dezelfde strijdlust op waar 'Les Misérables' zo bekend om staat. En met 'Evita' deelt hij niet alleen de back drop van een dictatoriaal regime in Argentinië, maar ook de integratie van de zwoele ritmes van de tango. En toch hebben we tot 2019 moeten wachten voor hij ook in Vlaanderen te zien was.

Toegegeven, het tempo ligt wat traag en het ontbreekt bij 'Kiss of the spider woman' aan eender welke vorm van spektakel, maar het verhaal van Manuel Puig blijft ook vandaag nog erg actueel en boeiend. Nog altijd zijn er landen waar homoseksualiteit vervolgd wordt en waar heel wat mensenrechten worden geschonden in de gevangenissen. En dan is er nog het universele thema van de liefde die je als een zwarte weduwe meelokt in haar net om dan finaal de genadeslag toe te dienen. Kortom: het gebrek aan bekendheid in Vlaanderen is niet te wijten aan een inferieur product en dat bewijzen de mannen en vrouwen van InTeam Producties dan ook met hun sterke uitvoering van 'Kiss of the spider woman'.

Brent Pannier wist heel overtuigend de rol neer te zetten van Luis Molina die omwille van zijn geaardheid in de gevangenis was geraakt en daar vernederd werd. Molina's fantasie en liefde voor zijn filmgodin Aurora houden hem overeind en die kinderlijk naïeve hoop straalde Brent ook uit. Hij was vrouwelijk zonder echt vrouw te zijn en speelde dat ten volle uit in 'Mooier dan mooi'. Qua zang leverde hij een erg puike prestatie en het samengaan van Brent's stem met die van Pieter leverde een wondermooi 'Alles voor hem doen' op.

Deze ballade werd in haar genre enkel overtroffen door het heerlijke 'Liefste'. Normaal gezien had dit een vierstemmig lied geweest, maar door het onverwacht uitvallen van An Lauwereins moesten we ons tevreden stellen met driestemmige zang. En heel eerlijk, het lied bleef probleemloos overeind. Brent, Pieter en Sofie De Schryver lieten het publiek genieten van deze heerlijke song van de hand van Kander en Ebb.

Sofie leverde ook een meer dan verdienstelijke bijdrage tot 'Ik doe wonderen', maar hier was het toch vooral Alyssa Luypaert die als Aurora de show mocht stelen. De kracht en de grote hoeveelheid drama uit de start van dit nummer gingen moeiteloos over in een zeemzoet en sprookjesachtig duet. In 'Waar je bent' misten we bij Alyssa toch wat emotie in de zang, maar dat werd ruimschoots gecompenseerd met een heerlijke choreografie van de hand van Frank De Peuter. Het werd lekker ouderwets genieten van een old school showballet op zwoele latin-ritmes, inclusief het gebruik van een heuse showtrap, waarbij zeven knappe binken de diva mochten omringen. Retro zonder ooit oubollig te zijn.

'Kus van de Spinnenvrouw' werd een ware showcase voor Alyssa's vocale talenten: wat een kracht, wat een uitstraling en wat een geweldig sterk slot. Wat we hier hoorden, doet ons veronderstellen dat we de naam Alyssa Luypaert in de toekomst waarschijnlijk nog vaker in grote letters op affiches zullen zien. Dat ze daarnaast ook nog eens kan acteren, bewees ze in 'Russische film'. Hier vertolkte ze de rol van een Russische operazangeres die haar noodlot tegemoet reed, neergeschoten werd en dan op een wel erg theatrale wijze kwam te overlijden. Het werd pure persiflage op de rand van kolder. Het accent en de overacting waren om duimen en vingers bij af te likken. Het was dan ook niet verwonderlijk dat het publiek in een deuk van het lachen lag. En laat ons daarbij niet vergeten dat ze tijdens al dit humoristische geweld ook nog eens keurig en passioneel bleef zingen. Zoals we al zeiden: Alyssa Luypaert was de revelatie van de avond.

< Sascha Siereveld >

De cast:

Luis Molina: Brent Pannier, Valentin Arregui: Pieter Van Keymeulen, Spinnenvrouw/Aurora: Alyssa Luypaert, Gevangenisdirecteur: Hannes Vandersteene, Gevangenisbewaker Esteban: Jeroen Logghe, Gevangenisbewaker Marcos: Bertien Vanderbruggen, Moeder van Molina: An Lauwereins (uitgezonderd de première), Marta: Sofie De Schryver, Gabriël / Gevangene: Aaron De Veene, Aurelio / Gevangene: Willard Bogaard, Gevangenen: Arno Van Bergen, Lander Van Nuffelen, Rick van den Belt, Dries Strumane en Joris de Hoop

Credits:

Book: Terrence McNally Muziek: John Kander Songteksten: Fred Ebb Vertaling: Koen Van Dijk Producent: InTeam Producties Regie: Niels de Valk Muzikale Leiding: Thomas Vanhauwaert Choreografie: Frank De Peuter Decor- en Kostuumontwerp: Yannick Duchateau